

slaaede kan være en naturlig Konsekvens deraf, og jeg er villig til at gaa saa langt som den højtærede Minister, hvis man mener, det kan gaa an for Øjeblikket. Men med Hensyn til de voksne Mennesker vil jeg rigtignok tilraade Tinget at se sig vel for, inden det gaar ind paa Ministerens Forslag.

J. H. Jensen: Jeg ønsker at kunne indskrænke mig til en kort Bemærkning og det af to Grunde. Den første er den, at jeg ved, dette Tings Medlemmer sætte Pris paa at blive færdige med denne Sag saa hurtigt som muligt, ikke fordi Sagen er lille og ubetydelig, men fordi Juleferien med hurtige Skridt nærmer sig. En anden Grund er den, at der nu er holdt flere lange og udførlige Taler, at jeg for mit Vedkommende ikke har noget nyt at sige — og at gentage det samme, selv om jeg maaske nok kunde omskrive det sagte en lille Smule, tror jeg slet ikke bedrer Sagen i nogen Maade. Jeg skal derfor kun udtale, at jeg fuldt kan slutte mig til, hvad der blev udtalt af det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam), thi jeg ser paa denne Sag med samme Øjne som han. Jeg skal saa udtale, at jeg haaber, at der for denne Sag forlader dette Ting, vil blive indført Ting, som nu mangler i Forslaget, at en Del af dets Bestemmelser maa blive forandret og at andre Bestemmelser helt maa gaa ud af Forslaget, navnlig den Bestemmelse, der fratager Tusinder af vore voksne Kvinder deres Ret til at bestemme, hvor mange Timers Arbejde i Døgnet, de ville arbejde, og hvilke Timer det skal være. Jeg kan næppe tro, at Kvinderne selv ønske det, og saa skulle vi heller ikke ønske det. De maa sikkert have samme Evne til at bestemme over deres Arbejds-kraft som Mændene. Jeg vil derfor tro, at de efterfølgende Talere, som, efter hvad jeg hører, ville fortsætte her i Aften, rimeligvis fordi det ønskes fra ærede Medlemmers Side, og som ville tale om disse store Bestemmelser vedrørende Kvindens Arbejds-tid, maa staa med et underlig beklemt Hjerte, naar de staa over for de kvindelige Arbejdere, der skulle arbejde her efter Kl. 8 i Aften, idet disse med fuld Ret kunne sige: Ja, eders Ord ere gode, men for Øjeblikket svare eders Gerninger meget daarligt til eders Ord.

Formanden: Jeg har god Grund til at antage, at Tingets ærede Medlemmer ønske hellere at fortsætte Mødet i Aften og dermed afslutte Møderne for i Aar end

at skulle holde et nyt Møde i Morgen. Jeg skal derfor nu udsætte Mødet til i Aften Kl. 8 $\frac{1}{2}$.

Mødet udsat Kl. 5.

Mødet genoptaget Kl. 8 $\frac{1}{2}$.

Indenrigsministeren (Bramsen): Jeg vil i Anledning af de Udtaler, som det høje Ting har hørt i Løbet af Formiddagen, begynde med den almindelige Bemærkning, at der i det foreliggende Lovforslag ikke findes en eneste Bestemmelse, undtagen den i § 1, 2det Stykke, som ikke er enten godkendt uden for vort Fædreland, i en enkelt stor Stat, eller, hvad der gennemgaaende vil være Tilfældet med disse Bestemmelser, gældende i en Række Kulturstater i Europa. Over alt er det Tilfældet, at man har betragtet Love om Tilsynet fra det offentliges Side med Arbejde i Fabrikker og Værksteder som meget konservative Foranstaltninger, lige fra den Gang, da man just for 100 Aar siden for første Gang tilvejebragte Lovgivning paa dette Omraade i det Land, der siden den Tid har været Forbillede for alle andre Lande, naar Talen er om at regulere Arbejdet, nemlig England. Den Gang var der Børn paa 6, ja 4 Aar, som man anvendte til Arbejde i de underste Minegange, hvor det ikke var let for andre at finde Plads. Saadanne Forhold vakte efterhaanden en saadan Forargelse, at man i de første 30 Aar af Aarhundredet tre Gange skred til at lovgive om Børns erhvervsmæssige Virksomhed og forbød det Misbrug, der fandt Sted fra Industriens Side paa dette Omraade. Paa dette svage Grundlag er derefter hele den engelske og senere den øvrige europæiske Lovgivning bleven bygget, og nu er man naaet til det Punkt, at der, som jeg nylig sagde, i dette Lovforslag fra Regeringens Side ikke findes nogen som helst Bestemmelse, hvortil der ikke vil kunne findes Sidestykke ved ganske tilsvarende Bestemmelser i andetsteds bestaaende Lovgivning. Jeg tvivler ikke om, at man, naar vi atter ere komne en halv Snæs Aar frem i Tiden, i